

2. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř
vychází 3. října 2016 s pranostikou: Po teplém září zle se říjen tváří.

Úvodník

Podzim

Co se většinou z vás vybaví pod slovem podzim? Říjen, listopad, hnusný, rýma, zima, častý déšť, střídavé teploty, bacil na každém rohu, červené nosy, jen co shrabu listí, je tam další! Tak to bychom zhruba měli negativa. Ale co je na podzimu pozitivní? Ty barvy! Je nádherné, jak si každý strom oblékne nový kabát jakékoliv barvy: červený, žlutý, oranžový, fialový a některé stromy jsou staromódní a raději zůstávají věrní své zelené. A co obloha? No, panečku, tak ta je nepopsatelná. Vypadá jako od Vincenta van Gogha. Miluji podzimní oblohu, je tak poutavá. Tak a co třeba nějaké podzimní aktivity? A tím nemyslím zazimování ani „gaučing“. No mě na prvním místě napadají skoky do listí, stavění bunkrů a tak. To je prostě ta pravá podzimní zábava! Neznám lepší pocit než se s kamarády házet do listí, shazovat se do velikých kup, pak si lehnou na zem a dívat se na Vincentovu oblohu a hádat, co je to asi za mrak („Hele! Tyranosaurus Rex! Néééé, to je drak! Ne ne, obr!“). Je to výborná metoda na rozvoj kreativity, dokonce i sám Leonardo da Vinci to se svými žáky praktikoval, ale asi vynechávali to skákání do listí nebo ne? Tak nevěšte hlavy, vyhrabejte si z komory bundy, rukavice a pořádně si narazte na hlavu kulicha a jděte na to! Podzim se může zdát krutý a ledový, ale je to mistrovské dílo všech umělců!

Vaše Pěš

Vincent Willem van Gogh (1853 – 1890). Nizozemský malíř patřící k postimpresionismu. Jeho obrazy (cca 900 pláten a 1100 skic a kreseb) patří k těm neslavnějším na světě a jsou prodávány za horentní sumy. Pařížští impresionisté (v Paříži pobýval od roku 1886) ho ovlivnili používáním jasných barev – většinu svých děl namaloval v tomto období. Gogh na svých obrazech používal kontrastní barvy. Známy je jeho exces s amputovaným uchem po přerušení přátelství s Gauguinem. O tomto incidentu panuje mnoho dohadů (možná trpěl i otravou těžkými kovy z barev, která mu způsobovala psychické potíže). V roce 1890 bohužel spáchal sebevraždu.

Autoportrét

Alej topolů na podzim

Blýskání na časy

„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená. Jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“...tolik encyklopedie.

Naše blýskání můžeme doplnit přívlastkem - na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! Když připustíme, že vesměs čteme (rozuměj knihy) čím dál míň, jde o jev přímo katastrofální. V naší nové rubrice vám budeme přinášet tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablýskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna, když venku prší nebo podzimmně přituhuje? Zablýsknutí by vám pak mohlo přinést kýženou změnu. Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchováváme, stačí si jen „vzpomenout“...takto jsme novou rubriku představili v loňském ročníku ZUŠkovin a budeme v ní pokračovat i letos. K doporučení patří i hrnek čaje, deka, lampička, zavrtejte se a čtěte...a napište nám o tom. Dnes máme pro vás knihy dvě.

Woody Allen napsal parodii na známou korespondenci Vincenta van Gogha (zmínka o něm v Úvodníku) s jeho mladším bratrem Theem, „**Kdyby byli impresionisté dentisty**“ s podtitulem Fantazie s přenášením temperamentů, hledejte v knize „Bez peří“. Ukázka pro vás, přeložil Michael Žantovský:

Drahý Theo!

Což se mnou život nikdy nebude zacházet slušně? Tonu v zoufalství. V hlavě mi tak buší! Paní Schwimmerová mě žaluje, protože jsem jí udělal můstek, jak jsem to cítil, a ne tak, aby se hodil do těch jejích směšných úst! Ano! Nemůžu pracovat na objednávku jako obyčejný řemeslník! Dospěl jsem k názoru, že její můstek musí být obrovský a zvlněný, plný divokých, explozivních zubů, vyrážejících všemi směry jako plamenné jazyky! A paní Schwimmerová se rozčiluje, protože jí můstek nepadne do úst! Je tak pitomě šosácká, že bych jí nejráději jednu vrazil! Pokusil jsem se jí tam vsadit protézu, ale trčí ven jako křišťálový lustr. Přesto mi připadá nádherná. A paní Schwimmerová tvrdí, že nemůže kousat! Co je mi do toho, jestli může kousat nebo ne! Theo, já už to takhle moc dlouho nevydržím! Nabídl jsem Cézannovi, aby se mnou sdílel ordinaci, ale on je starý a nemocný a neudrží instrumenty, které se mu musí přivazovat k zápěstí, jenže pak mu zase chybí přesnost, a jakmile se někomu dostane do úst, zvyrází víc zubů, než jich zachrání. Co mám dělat? Vincent

Druhý tip na podzimní čtení je pro menší čtenáře. **Miloš Kratochvíl** v knize „**Prázdniny blbce číslo 13**“ s podtitulem „**Jak jsme zachraňovali svět**“ napsal poselství, které platí celoročně: „Dokud nebudou známkováni i učitelé a my všichni dospělí, nemají známky na vysvědčení nijak zvlášť objektivní hodnotu...“ Tadeáš měl prostě smůlu a na vysvědčení tři trojky, se kterými rodiče nepočítali...všechno začalo, když rozčilená maminka za volantem auta, ve kterém veze Tadeáše na prázdniny k babičce, nevybrala ostrou pravou zatáčku, smetla tatínka ze štaflí a přerazila višěň. Tadeášovy rodiče leží v sádře a o něj se postará jeho strýc, který si se známky hlavu neláme a naučí Tadeáše tolik potřebných věcí...protože se lidstvo vyvíjí špatným směrem. Tadeáš pozná léčivou sílu stromů, Nádvořnickovu sestru Kláru, Žižlovský chechták a smích začínajícího parašutisty a hlavně, prázdniny si užije.

„Trojka je vážně *dobrá* známka a je rozumné tomu věřit, i když každý ví, že dvojka a jednička jsou lepší.“

Není divu, že si právě tento příběh vybral soubor literárně dramatického oboru, který si říká „Konec legrace“ ke svému prvnímu scénickému čtení. Je ve fázi velkých příprav a uprostřed zaznamenávání práce filmovou kamerou, aby se mohl přihlásit do projektu Čtenář na jevišti v rámci kampaně Rosteme s knihou. Držme mu palce! Jé

Z notesu pana ředitele

Probírám se stránkami mého notesu, které se začínají postupně zaplňovat, v duchu si skládám celý školní rok, některé barevně podtržené strhávají moji pozornost, a tak cestuji v čase tam a zpátky. Jé, na tohle se těším, no, tohle bude určitě zase parádní, a tohle, pokud se podaří jako minulý rok, a soutěže – to bude zabíračka, letos jsou vyhlášeny pro obor kytara, smyčcové nástroje a klavíry, no, práce bude dost, do toho přehlídky, festivaly, výstavy. Je úžasné, kolik krásy a umění, chcete-li, vznikne na jedné malé zušce. Je úžasné, že je kolem naší zušky tolik fajnových lidí, kteří nám drží palce a umění, které děláme, ocení. Je úžasné, že kultura a umění nejen v našem městě není lhostejná tolika lidem. Naplňuje mě to radostí, zejména v dnešní době, která většinou porovnává a přepočítává na zisk, podle něho pak hodnotí. Je úžasné, že učitelé na zuškách se snaží svojí prací udržovat a pozvedat hodnoty, které sice přinášejí ten nejvyšší zisk, ovšem ne ekonomický. Ale hlavně je úžasné, že vy, žáci naší zušky, věnujete nepočítaně času a sil pro tvoření něčeho krásného. Není mým úmyslem být patetickým. Jen vím, že ani ti z největších umělců lidské historie, kteří stvořili doslova zázraky, jako začínající nesvedli více než jednoduchou písničku, roztomilý obrázek nebo krátkou básničku. A na umění „malé i velké“ Vás zvou v následujících měsících. 12. října na koncert Naše úrodička, 9. listopadu na koncert do Městského muzea s názvem Naše úroda, prosincem Vás provedeme od adventního koncertu 7. 12., k veselí Vánoc na vánočních koncertech 14. a 21. 12. Nový rok pak oslavíme s Novoročním koncertem Brass Orchestra v Městském divadle. A vše další se dočtete na stránkách ZUŠKovin a na plakátech. Těšíte se? Já moc.

Tak na viděnou! Váš Vlastimil Kovář

Kolegium hraběte F. A. Šporka

Možná víte, možná nevíte...

Při naší zušce funguje už přes deset let dříve občanské sdružení, teď po změně legislativy tzv. zapsaný spolek: Kolegium hraběte F. A. Šporka. Díky tomuto spolku se podařilo ve spolupráci s naší školou, městem Jaroměř, Krajským úřadem a dalšími mezinárodními sdruženími uspořádat mnoho akcí, které by jinak byly mimo možnosti školy. Členství ve spolku je dobrovolné a otevřené komukoliv nad 15 let, kdo má chuť podílet se na kulturních akcích pro všechny občany Jaroměře a okolí. Spolek pro tuto činnost organizuje různé projekty a možná právě vy máte nové nápady, které - nejen Jaroměřsko - obohatí. Pokud máte o členství ve spolku zájem, nebo jen zajímavý nápad, zastavte se v kanceláři školy, napište na: info@zus-jaromer.cz nebo zavolejte 777 285 117. F. A. Špork toho udělal pro umění a kulturu tolik, že se o tom dodnes mluví po celém světě. „Duchovní záštitu“ máme pro naši práci ideální, tak s chutí do toho.

Vlastimil Kovář, předseda

Bylo – Nebylo

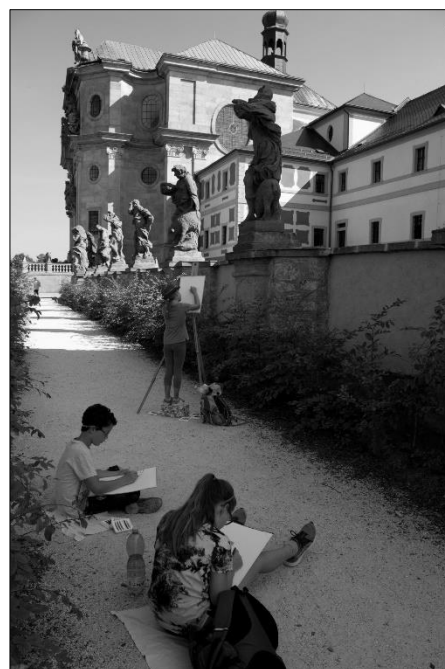
Záříjový plenér na Kuksu

na bílé domky nedalekého Kašova, téměř opuštěné kukské nádraží, kde nebylo živáčka, stíny soch Neřestí před hospitem, anebo krása podhorských chaloupek v samotném Kuksu. To vše a mnohem více nám bylo inspirací. Nevýčerpatelným zdrojem energie ve dnech, kdy teplo sálalo doslova ze všeho kolem a člověk by nejraději ležel někde u rybníka. Výlet do nedalekého Betléma mezi vzrostlé stromy byl proto lázní pro tělo i duši. Vznikaly kresby i malby, ve chvílích odpočinku jsme si pohrávali s koláží, celou dobu měli oči otevřené a fotografovali. To proto, až bude meluzína kvílet v komíně a všechno zahalí bílá sněhová pokrývka (letos třeba doopravdy), aby bylo na co vzpomínat a podle čeho dál tvořit.

Radka Ulichová, učitelka VO

Tak jako před rokem se výtvarníci vypravili na několik dní do terénu kolem okolí kukského hospitalu. Horké letní dny s málem třiceti stupňovými teplotami, byly hodně náročné, ale krásné. Malebný výhled

Špitál Art 2016

Pamatuji si své zklamání, když jsem tuhle, letos již potřetí konanou, akci prošvihla v loňském roce. Dlouho jsem zvažovala a nakonec propásla, ale letos jsem si to 10. září vynahradila. Během roku jsem se bavila jen hypoteticky se známými o výstavě několika mých fotek na již zmíněné akci. Pak už se o tom nijak nemluvalo.

Asi týden před zahájením výstavy mi bylo oznámeno, že mají z mých fotek vybráno pro tisk. Měla jsem to bez starostí. Co lepšího si člověk může přát? Dobrodružství začíná před polednem. S moji milovanou spolucestovatelkou po podobných akcích Barunooooou jsem si dala sraz v jejím sídle. Zde v azylu zůstávám v případě nouze po dobu nutnou. Čaply jsme batohy plné zásob a odvážně vyrazily na dobrodružnou cestu do Josefova, do areálu bývalé vojenské nemocnice. Je to krušný a nebezpečný kus cesty zvláště v oněch (pře)teplých

dnech. Nic nás nezastavilo! Nohy se nám pletly, ale dorazily jsme na místo konání. Navíc s dobrým časovým předstihem. Každopádně už se tomu nedalo vyhnout. Pak už se to s námi jen vezlo. Chodily jsme z představení na představení a viděly poslední reprízu Ušubrané před odjezdem jedné z hereček do Itálie. Ten den byl vážně tak dramatický, jak píšu! Víc dramatu se tam už ani nevešlo! No, prostě jsme mezi představeními postupně prošly expozice a shlédly i tu mou. Při dostavení se mojí únavy jsem opustila skupinu a rozhodla se jít utábořit do vlastního bunkru. Co vám budu povídat. Bylo to krásné, ale příští rok to doporučuji okusit na vlastní kůži. Něco takového jen tak nezažijete. Rozhodla jsem se, že příští rok se do toho vrhnu, jako do pořádného dobrodružství a pořádně se tam vyřádím jak v divá. Moc se těším.

Ančíí

První kytarová dílna

Ve čtvrtek hned 15. září se v sále školy sešla část kytaristů ze tříd paní učitelky Pavly Chrzové a pana učitele Miloše Dvořáčka. Nenazvala bych to koncertem, tak se to vlastně ani nenazývá, hovoří se o tzv. dílně. Je to vlastně taková předváděčka, kdy si žáci sobě navzájem zahrají, poslechnou se, a třeba se nechají motivovat. Rodiče jsou ovšem také vítáni. Zkrátka, jedná se o takové hromadné, „rodinné“ přehrávání. Je to vždy velmi příjemné. A myslím si, že i žákům to pomůže se otrkat. Na podium se nebáli vyjít ani žáci, kteří měli za sebou teprve jednu vyučovací hodinu. No není to paráda?

čaBMa

S Milošem Dvořáčkem o Kytarové dílně „Strunami od sebe“ aneb „Kdo neudělal kiks, nehrál!“

Jak vznikl nápad pravidelných kytarových dílen? Systém dílen funguje několik let. To mě tenkrát napadlo po prázdninách prověřit mužstvo, kdo jak a co o prázdninách a s kytarou. Základ je vylézt na podium a vědět, že se kytara drží strunami od sebe. A protože je začátek školního roku a ještě toho moc nenahráli, tak se nějaká ta chybička vloudí, o tom všichni víme. Každý student či studentka si měli připravit libovolnou záležitost, abychom věděli, že na tu kytaru dochází, ať je to písnička, skladbička, cokoliv. A podařilo se. Začali jsme úplně nejmenšími společně s paní učitelkou Pavlou Chrzovou. Byla tam holčinka, která vystupovala po dvou hodinách hry na kytaru, hrála lehké akordy a zpívala písničku. **A rodiče chodí, mají zájem?** Rodičovský zájem je hlavně u těch mladších žáků, na starší pak chodí babičky a dědečkové. **Máš nějaké své motto pro tenhle rok?**

Ze všeho nejdůležitější, co jsem v životě zjistil v muzice i v divadle je: vydržet! **Co v nejbližší době čeká přímo tebe?** Dvacet let hrajeme s Wabim, což je hlavní zaměstnání a radost. Ve škole je druhá radost a já bych ještě potřeboval mít čas na svou muziku a potom, abych mohl věci, které jsem zkomponoval pro klasickou kytaru, dát to do not, abych měl čas to zapsat...A ty věci, které mám v sobě, bych rád předával dětem.

ptala se Jé

Představujeme...redakční radu ZUŠkovin

Redakční rada našeho-vašeho měsíčníku se každým školním rokem mění. Absolventi odcházejí, nové tváře přicházejí. A jaké je složení letošní redakční rady? Ryze dámské! Podívejte se!

zleva dole: Hana Hrušková, Barbora Maksymovová, Karolína Novotná, Alžběta Skořepová a Adéla Moravcová
 nahoře: Anna Vitvarová, Lenka Jechová a Petra Březinová, úplně vpravo Pavlína Tichá
 (v čase dokumentace byla nemocná)

K jednotlivým průkazkovým fotografiím přidaly redaktorky i své motto.

(Motto též moto je fráze nebo skupina slov, která vyjadřuje motivaci nebo záměr člověka či skupiny lidí.
 Wikipedie)

Petra Březinová (Pěš): „Každý den aspoň jednou vyceň zuby!“

Karolína Novotná (k-Ája):
 „Udělej, co chceš, než to udělá někdo jiný!“

Alžběta Skořepová (Bapu): „Snídej třpytky a budeš zářit celý den!“

Barbora Maksymovová (čBMa): „I černobílý tisk může být zajímavý!“

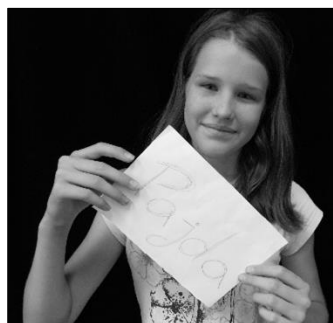
Adéla Moravcová (M-O-A): „Všechno dobře dopadne, a jestli to ještě dobře nedopadlo, tak potom není ještě konec!“

Hana Hrušková (h)RUŠ: „Nejsem divná, jsem originál.“

Lenka Jechová (BobuLe): „Nemám na to, abych vymyslela dobré motto.“

Pavλίna Tichá (Pajda): „Bud' šťastný! I když je špatně, může být i hůř.“

Když už hůř být nemůže, čekají tě už jen lepší věci.“

Anna Vitvarová (Ančičíí): „Bud' barevný, puntíkatý, proužkovaný ...je to jedno! – bud' nějaký- a především lidský a svůj!“

Přišla jsem...Jana Báčová

Jak se stalo, že jste letos v září přišla do naší školy?

No, to je díky mé spolužačce, Klárce Cvejnové, která mě požádala, jestli bych ji na půl roku mohla zastupovat. Je na studijním pobytu na Tchaj- wanu. **Dlouho jste se rozmýšlela, než jste kývla?** Já jsem zatím učila jen jeden měsíc na ZUŠ ve Svitavách, ale učit chci. **Jak se vám u nás líbí?** Líbí, přátelský kolektiv. **A co děti?** Zatím cvičí. **Dostala jste pokyny?** Ano, musíme se začít připravovat na soutěž ZUŠ. **Jak vy jste to měla jako dítě?** S houslemi jsem začínala ve 2. třídě základní školy. Moje sestra hrála na klavír, maminka se zeptala, na co bych chtěla hrát já. Vybrala jsem si housle a vystudovala Konzervatoř v Pardubicích. Nyní studuji na Univerzitě v Hradci Králové hru na housle a hudební kulturu. **Když jste housle studovala, přišla krize?** Určitě, hned na začátku. Vůbec mi to nešlo, třeba držet housle. Zlom byl v tom, že jsem s tím už musela něco začít dělat.

Maminka mi pomohla, cvičila jsem, naučila se základ a všechno jsem dohonila. **A pak vás hraní začalo bavit?** No, až díky kapele Čechomor. Poslouchala jsem jejich písničky a byla na koncertě. František Černý je ze Svitav a Karel Holas je kousek od Svitav, moc se mi líbilo, jak hrál na housle. Od šesté třídy jsem pak věděla, že chci jít na konzervatoř, tak žádná další krize nebyla.

Co poradit dětem když to nejde nebo se nechce? Máte recept? Mně moje paní učitelka řekla, že mám cvičit hodinu denně a když jsem to začala dodržovat, tak to začalo jít. **Děkujeme, máme zapsáno!** zapsala Já

...viděli jsme...

... „Ušubranou“ na Špitál Artu v bývalém kinosálu bývalé vojenské nemocnice v Josefově

...Bitvy, souboje, zápasy v Informačním centru v Hradci Králové, autor práce: Jan Reindl

...zvítězili jsme!

Bitvy, souboje, zápasy

Svazek obcí Královská věnná města vyhláší každoročně společné téma výtvarné soutěže a každoročně se v jednom z vybraných věnných měst konají výstavy žáků a studentů, ale i profesionálních výtvarníků. Letošní přehlídka prací se konala v Hradci Králové, vloni v Novém Bydžově a předloni byla hostitelem Jaroměř. Žáci a studenti našeho výtvarného oboru se zaměřili na detaily z obrazů a fotografií rekonstrukcí událostí roku 1866. Po důkladnějším studiu uniforem, přileb a zbraní si mladší žáci ve skupině a starší studenti jednotlivě vybrali výřez a zvětšovali na čtverec formátu A2. Všechny námi zaslané práce byly vystaveny v Informačním centru v Hradci Králové v červenci letošního roku na elektronických pohyblivých obrazovkách. Dvě z nich byly vybrány a jejich autoři oceněni jako laureáti ve svých kategoriích. Děkuji všem zúčastněným výtvarníkům za úspěšnou prezentaci naší školy a gratuluji vítězům Zuzaně Vosáhlové (9 let) a Kryštofu Broukovi (16 let).

Barevný katalog všech prací je k nahlédnutí v učebně výtvarného oboru, anebo na nástěnce v přízemí školy.

Radka Ulichová, učitelka VO

autorka: Zuzana Vosáhlová (laureátka)

autor: Kryštof Brouk (laureát)

Do šatny

Soutěž: Vymyslete název obrázku – tedy název pro naši rozvernou redakční radu, o které jste se dočetli uvnitř ZUŠkovin anebo jí vymyslete motto!

Na vaše vtipné nápady čekáme do 20. října (uzávěrka listopadového čísla). Ty nejtrefnější budou po zásluze odměněny! Neváhejte, piště a vhadzujte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí ZUŠ! Těšíme se!

Pro vaše chvíle čekání na vyučování přinášíme motta slavných, chcete-li citáty

Mějte dobrou náladu! Dobrá nálada vaše problémy sice nevyřeší, ale naštvete tolik lidí kolem, že stojí za to si to užít! Jan Werich

Pouze dvě věci jsou nekonečné. Vesmír a lidská hloupost. U té první si tím však nejsem tak jist. Albert Einstein

Říká se, že děti, blázni a filozofové mluví pravdu. Proto se děti bijí, blázni zavírají a filozofové nechápu.

Niccoló Paganini
Auguste Rodin

Pravda má jednu velkou výhodu: člověk si nemusí pamatovat, co řekl.

Lež má nejvíc detailů. Monika Němečková

Dětská lež nemusí být vždycky vadou, může být také příznakem fantazie. Jan Werich

Pravda je jen jedna, proto ji nemůže mít každý. Vlasta Burian

Hloupost je nejzvláštnější ze všech nemocí. Netrpí jí nemocný, ale ti okolo něj. Jacques Prévert

Čas si vymysleli lidé, aby věděli, od kdy do kdy a co za to. Jan Werich

Jak se mají mladí lidé rozhodnout, čím se chtějí stát, v době, když ještě nevědí ani co jsou?

François de La Rochefoucauld

Jednou z největších civilizačních pohrom je učený hlupák.

Karel Čapek

Bojte se člověka, který přečetl jen jednu knihu. Denis Diderot Chlapec se stává mužem, když obejde kaluž, místo aby do ní vstoupil. Platón Člověk nikdy neví, co má opice nebo školák za lubem. Axel Munthe

Když si uvědomíte, že jste udělali chybu, učíte rychle kroky k její nápravě. Dalajláma

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 3. října 2016 s pranostikou: Po teplém září zle se říjen tváří

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMA (Barbora Maksymovová), Ančičíí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)